

Adventsandagt 11. dec. 2025

Salme nr. 71: Gør døren høj

Introitus: Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær. Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. (Fil 4,4-6)

Du var nådig mod dit land, Herre, og vendte Jakobs skæbne. (Sl 85,2)

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen.

Bøn: Herre Jesus Kristus, vi beder dig: Bøj dit øre til vore bønner, oplys vore hjerters mørke ved at lade din nåde omslutte os - du, som med Faderen lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed. Amen.

Lukas 1,68-79: Zakarias' lovsang Mel: Sigmund Hjorthaug og LSB

Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

Lovet være Herren, Israels Gud, For han har besøgt og forløst sit folk.

Han har oprejst os /frel-sens horn* i sin tjener / Da-vids hus,
sådan som han fra gammel tid /har for-kyndt* ved sine hellige pro/fe-ters
mund:

at frelse os fra vore / fjen-der* og fra alle dem, som / ha-der os,

Lovet være Herren ...

at vise barmhjertighed mod vore / fæd-re* og huske på sin hel/ li-ge pagt,
den ed, han tilsvor vor fader / Abra-ham:* at fri os fra vore /fjen-ders
hånd

og give os at tjene ham /u-den frygt * i fromhed og retfærdighed for hans
åsyn alle vore / da-ge.

Lovet være Herren ...

Og du, mit barn, skal kaldes den Højes/tes profet,* for du skal gå foran Herren og bane hans /ve-je
og lære hans folk at kende /frel-sen* i deres synders for-/la-del-se,
takket være vor Guds inderlige barm-/hjer-tig-hed,* hvormed
solopgangen fra
det høje vil be-/søge os.
for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens /skygge, *og lede vore
fødter ind på /fredens vej.

Lovet være Herren ...

<i>ANDAGT (brevlæsning på 3. søndag i advent) 2. Korintherbrev 4,5-10</i>
--

Vi sidder i mørket, i dødsenglens skygge, / for natten om advent er
tærende lang. / Vi længes, vi længes mod morgenens lykke, / mod solopgangs-
tiden med fuglenes sang,
thi Herren har svoret at komme i Ordet / med styrke, med almagt i Ånden til
stede, / som nærer vort håb, og som bærer vor glæde.

2. Nu sidder vi stumme og venter på stunden, / da Herren vil komme,
besøge sit folk / og lægge os levende lovsang i munden, / Guds Ånd fra det
høje vil være vor tolk.

Vor vantro skal vige, Guds sol skal da stige / med budskabet: Ingen skal
utrøstet græde, / det nærer vort håb, og det bærer vor glæde.

3. Befriet blir' vi for hver eneste fjende, / selv fjenden, der har vore hjerter
besat. / Da lærer Gud selv os vor frelse at kende / i ordet, der lyder: "Din synd
er forladt!"

Da synger vi stumme en sang, der kan rumme / det ord, hvor Guds mægtige
Ånd er til stede, / som nærer vort håb, og som bærer vor glæde.

4. Vor Gud skal vi tjene med fryd alle dage, / foruden al frygt skal hans åsyn
vi se. / Han leder vor fod ad den vej, vi skal drage / til freden, der heler vort
suk og vor ve.

Gud selv ihukommer som frelser og dommer / den pagt, der ej røkkes af ny
eller næde, / den nærer vort håb, og den bærer vor glæde.

Johannes Johansen, DS 2002 nr. 89

FADERVOR og VELSIGNELSEN

Salme nr. 60

Vi prædiker Jesus Kristus som Herren og os selv som jeres tjenere for Kristi skyld”

Adventsandagt i Gratiakirken 11.12.2025. Pastor Leif G. Jensen.

2 Korintherbrev 4,5-10

For vi prædiker ikke os selv, men Jesus Kristus som Herren og os selv som jeres tjenere for Jesu skyld. Thi Gud, der sagde: "Afmørke skal lys skinne frem," han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt. Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft skal være Guds og ikke vores. I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde. Altid bærer vi den død, Jesus led, med i legemet, for at også Jesu liv kan komme til syne i vort legeme.

1.

Adventstiden er på en særlig måde en tid, hvor der skal prædikes om ham, som kommer. Jo, det skal der altid. Men teksterne i advent taler på en særlig måde om prædiken, hvem og hvad der skal prædikes om, og hvorfor der skal prædikes. Tænk på Johannes Døbers ord: Der lyder en røst i ørkenen. Han prædikede om Kristus, ham, som kommer, Herren kommer! Ban Herrens vej. ”Lære dem at kende frelsen ved deres synders forladelse.” Lære - kende – og modtage tilgivelse. Og lede vore fødder ind på fredens vej.

Epistlen siger: **For vi prædiker ikke os selv, men Jesus Kristus som HERREN.** Paulus forklarer det i 1 Kor 2: *Og da jeg kom til jer, brødre, forkyndte jeg ikke Guds hemmelighed for jer med fremragende talekunst eller visdom, ² for jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet. ³ Jeg optrådte hos jer i svaghed og med megen frygt og bæven, ⁴ og min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis, ⁵ for at jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft.*

Det lyder også til os i adventstiden: HERREN Kommer. Gud med os. Se, din konge kommer til dig, sagtmodig og ydmyg, på et æsel! 1. Advent så vi ham læse fra Skriften, og vi hørte ham prædike Nazaret. 2. advent så ham i hans genkomst i evangeliet. Og 3. og 4. søndag i advent ser vi adventstjernerne – dem, som prædiker. Særligt profeten og prædikanten Johannes Døber. Det har vi brug for, for at vi ikke skal tage fejl af, hvem de er. De spurgte Johannes Døber: Hvem er du. Og han svarede: Jeg er en røst. Den, der prædiker, er en røst. Hans person

tæller ikke. Kun hans budskab. ”Se Guds Lam, som bærer verdens synd!” Han pegede bort fra sig selv hen på Jesus Kristus.

2.

Paulus’ prædiken prædiker også om den, der prædiker ... ***Vi prædiker ... os selv som jeres tjenere for Jesu skyld.*** Prædikenen skal også fortælle om den, der prædiker. Han er tjener. Der er brug for en tjener, hvis der er noget, der skal udføres. Og de tjener for Jesu skyld. Det er ham, som har kaldet dem og bruger dem.

Johannes Døber var udvalgt dertil. UDVALGT fra moder liv. Nævnt i profetien i Malakias’ bog. Fik Helligånden allerede i mors liv. [....] Men også FORBERDT til sin tjeneste: *Drengen voksede op og blev stærk i ånden, og han var i ørkenen til den dag, da han skulle træde frem for Israel. (Lk. 1:80 D92)*

Paulus fortæller om sig selv i Galaterbrevet: *Men da Gud, der havde udset mig fra moders liv og kaldet mig ved sin nåde, besluttede at åbenbare sin søn for mig, for at jeg skulle forkynde evangeliet om ham blandt hedningerne, rådførte jeg mig ikke først med nogen af kød og blod, og jeg drog heller ikke op til Jerusalem til dem, der var apostle for mig, men drog til Arabien og vendte siden tilbage til Damaskus. Dernæst, efter tre års forløb, drog jeg op til Jerusalem for at træffe Kefas, (Gal 1,15-18).* Han var det redskab, Jesus havde udvalgt til at bringe hans navn frem for hedninger og konger og Israels børn. (ApG 9,15)

En præst er både udvalgt og forberedt af Gud. Sådan taler Skriften: *Tag vare på jer selv og på hele hjorden; i den har Helligånden sat jer som tilsynsmænd, for at I kan være hyrder for Guds kirke, som han har vundet sig med sit eget blod. (ApG 20,28).* Præsten er indsat som hyrde af Helligånden. Og forberedelsen for dem, der blev tilsynsmænd og hyrder, beskriver apostlen sådan: *Derfor skal I være på vagt. Og husk på, at jeg gennem tre år uophørligt, nat og dag, har vejledt hver enkelt under tårer.* ³² *Nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som formår at opbygge og at give arven til alle dem, der er helliget. (ApG 20,31-32).*

Det gælder også i dag. Præster forberedes, så de kender og holder fast ved Nådens ord. Og de indsættes af Helligånden i deres tjeneste. Det er vigtigt for den, der tjener som præst. Og det er vigtigt for menigheden, der er med til at forberede og kalde, at den tager imod præsten som en ”tjener for Jesu skyld”. Det er Jesus, der vil have noget gjort hos os i vore hjerter, når hans tjenere prædiker, trøster, formaner og opbygger i troen.

3.

Nu fortsætter apostlen og begrundet prædikenen, både hans som apostel, og deres, som prædiker i dag: ***Thi Gud, der sagde: "Af mørke skal lys skinne frem," han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt.*** "Thi" betyder "fordi". Her er begrundelsen, grunden til at der prædikes. Grunden er den samme, som dengang Gud skabte himmel og jord og sagde: "Der skal være lys!" Og der blev lys. Når der er mørkt i menneskers hjerter og på vores jord, da må Gud tale sit evangelium, så det lyser på det mørke sted, nemlig i vore mørke hjerter.

Gud vil skabe liv af døde, han vil nyskabe sit menneske i Kristi billede. Og det gør han ved sit ord, ligesom da han skabte verden. Gud talte, og så kom lyset. Gud taler til os og lader sit lys skinne i vore hjerter. Apostlen siger: "Gud lod det skinne i vore hjerter til oplysning". I Paulus' hjerte. I prædikantens hjerte. Til kundskab om Guds Herlighed på Kristi ansigt. Gud herlighed er ikke alt det storslåede han har skabt i verden – bjergene – stærke oplevelser i naturen. Guds herlighed er på Kristi ansigt. Dvs. ham, som blev korsfæstet for os. Ham, som så Peter i ypperstepræstens gård. Ham, som ser dig, når du har syndet. Hans ansigt. Han ser os i nåde og med tilgivelsens ord når han ind i vore hjerter.

4.

Og som det sidste fortæller apostlen, at kraften bag prædikenen ikke er i apostlens eller vort tids prædikanters personlighed og menneskelige egenskaber, men at kraften er fra Gud. ***Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft skal være Guds og ikke vores. I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde. Altid bærer vi den død, Jesus led, med i legemet, for at også Jesu liv kan komme til syne i vort legeme.***

Sådan har Gud ordnet det, for at ingen skal tænke, at han selv er årsagen til vækst og liv i menneskers hjerter. Skatten er Evangeliet. Skatten er hvad Gud har givet os at tro og at prædike om. Det er skatten. Og den skat har vi i lerkar. Et lerkar er skrøbeligt og kan knække.

Og nu nævner han situationer, som vi kender lidt til, og som vi er tilbøjelige til at betragte som nederlag, så man må give op.

Vi er trængt. Én kristen prædikant kan være trængt, ligesom det er enhver kristens erfaring. Trængt op i en krog så der ikke synes at være nogen udvej. Vi kan erfare det i ægteskabet, i familien, i samfundet og i menigheden. Trængt. Men apostlen

siger: Vi er ikke stængt inde. For en kristen er der altid en udvej. Du er ikke stængt inde. De Herre åbner for udvejen, når tiden er inde.

Vi er tvivlrådige. Den, der prædiker kan være tvivlrådig og ikke vide, hvad han dog skal gøre i den og den situation, hvor han "kun" har mulighed for at prædike, men ellers intet kan gøre. Han må stole på Herren og hans ord, som viser mennesker Jesus Kristus. Derfor fortvivler prædikanten ikke, selv om han hverken ved ud eller ind. Han holder sig til Evangeliet og prædiker det.

Vi forfølges. Han bliver forfulgt. Man synes ikke om hans prædiken og undervisning. Nogle vender det ryggen. Andre forsøger at tvinge ham til tavshed eller til at ændre på budskabet. Han er ladt i stikken af mennesker. Men Herren lader aldrig sin tjener i stikken.

Vi slås til jorden. Der ligger han. Andre vil vurdere, at han er færdig. Men han går ikke til grunde. Det gælder apostlene. Og det gælder også deres efterfølgere, kristne prædikanter og præster. Ja, det gælder enhver kristen, som lider ondt for Jesu skyld. Det er ikke ude med dig, selv om du har lidt et stort nederlag. For Jesus beskytter sin tjener.

Der er noget stort bag ved en kristens lidelser. Det kan være svært at få øje på det. Man Paulus viser os det, når han siger: **Altid bærer vi den død, Jesus led, med i legemet, for at også Jesu liv kan komme til syne i vort legeme.** Jesu liv kommer særligt til syne, når du bærer den død, Jesus led for dig, med i dit liv. For da har du håb, uanset om du er trængt, tvivlrådig, forfulgt eller slået til jorden. For Jesus lever og beskytter dig. Hans liv kommer til syne, når du klynger dig til hans ord. Det gør det bare! Sådan er det.

GUD SKE TAK FOR HANS GAVE. Amen.